

Thorshavn, saa bør man ikke blive staaende ved Flertallets Standpunkt, saa bør man ikke nøjes med at indføre Regler, der ere givne herhjemme for en lang Række Aar siden, og om hvis stadige Rigtighed der i alt Fald maa siges at herske stor Tvivl. Det forekommer mig ganske utvivlsomt, at skal der i et saadant Forhold gives ny Regler, saa bør man — det skylder man efter min Mening den paa-gældende Kommune — søge at skaffe den de bedste Bestemmelser, uden Hensyn til om disse Bestemmelser muligen blive bedre end dem, der for Tiden gælde for de danske Købstæder. Hvilke Bestemmelser der er de bedste, er naturligvis noget, som der altid kan være Uenighed om, men en Forhandling herom, for saa vidt denne Sag angaar, er jo meget vanskeliggjort derved, at det ærede Flertal gennem dets Ordfører stiller sig paa det Standpunkt overhovedet slet ikke at ville debattere de ændrede Bestemmelser, som her ere foreslaaede. Derfor er det ogsaa meget vanskeligt for mig for saa vidt at imødegaa den ærede Ordfører, fordi det er muligt, at den ærede Ordfører paa sit Flertals Vegne i Virkeligheden er fuldstændig enig med de ny Bestemmelser, der indeholdes i Lovforslaget, men alene tager Afstand fra dem af den formelle Grund, at de ikke tillige samtidig indføres for samtlige danske Købstæder. Jeg mener derfor, at der ikke vil være tilstrækkelig Grund for mig til med nogen synderlig Vidtløftighed at komme ind paa disse ny Bestemmelser, fordi jeg jo, som sagt, slet ikke kan vide, om ikke den ærede Ordfører er enig i dem alle sammen eller muligvis er enig i nogle af dem, og jeg da ikke kan vide, hvilke af dem han er enig i, og hvilke ikke. — Det ny er for det første, at det foreslaas, at Kommunalbestyrelsen selv skal vælge sin Formand, og at Landfogeden ikke mere skal være født Formand. Det skulde jo synes at være en ganske naturlig Sag i vore Dage, at en Kommunalbestyrelse, der raader over, hvorledes Borgernes Skattebidrag skulle anvendes, og hvorledes Kommunens Udvikling i det hele skal være, selv maa bestemme, hvem den vil sætte i Spidsen for Ledelsen af sine Forhandlinger og sine Anliggender, og det forekommer mig, at særlig, naar det drejer sig om en Kommune paa Færøerne, er der den allerstørste Grund til at overlade Kommunalbestyrelsen selv at vælge sin Formand. Det er dog ganske urimeligt, at en Mand, der udnævnes af Regeringen til at være Landfoged, altsaa til at ud-

føre visse bestemte Forretninger for Staten, og som kommer op til Færøerne — det har dog vistnok altid været Tilfældet, i alt Fald de fleste Gange — uden nogen Sinde at have sat sin Fod paa Øerne i Forvejen og uden at kende det allermindste til de færøiske Forhold, straks uden videre skal være Formand for Kommunalbestyrelsen deroppe. Det forekommer mig saa indlysende, som noget kan være, at her er et Punkt, som bør forandres. — Det næste Spørgsmaal, som er nyt, er Spørgsmaalet om Ophævelse af Valgcensus. Nu gælder der jo den Regel i Thorshavn, at der er en Valgcensus af 4 Kr. i aarlig Skat. Det er i dette Forslag foreslaaet, at denne skulde ophæves. Det synes mig ganske naturligt og er ogsaa i Overensstemmelse med, hvad der gælder i alle Kommuner her i Landet, Kjøbenhavn alene undtagen, at enhver, der svarer Skat til Kommunen, har gennem sin Valgret Adgang til at deltage i Kommunens Styrelse. Og særlig forekommer det mig, at der ikke kan rejses store Indvendinger mod dette Forslag i Thorshavn, naar man ser hen til, at den praktiske Følge deraf, saa længe vi holde os til Mændenes Valgret alene, vil blive, at medens der nu er 242 Vælgere i Thorshavns Kommune — det findes opgivet i Bilaget til Betænkningen — vil dette Antal blive forøget med 15 Mænd, naar Valgcensus bliver ophævet. Det vil altsaa være hele den Følge, der flyder deraf, hvilket jo ikke i nogen Maade vil kunne være til Skade for Kommunens Anliggender, men vil kunne være til Gavn og Oprøjsning for disse 15 Mænd, der nu, skønt de svare Skat til Kommunen, ere udelukkede fra kommunal Valgret. — Det næste ny, der foreslaas, er at give de Kvinder, der betale Skat til Kommunen, Valgret under samme Betingelser som dem, hvorunder Mændene have Valgret. Jeg har aldrig hørt, og der er heller ikke under denne Forhandling eller ved første Behandling forekommet noget som helst Argument mod, at den Kvinde, der skatter til Kommunen, i og for sig skulde og burde have den samme Ret til at udøve Indflydelse paa Kommunens Forhold som en Mand. Selv om der kan have været Tider, hvor Kvinderne vare saa meget mindre oplyste end Mændene, at der kunde være Grund til at udelukke dem fra Valgret og Valgbarhed, turde det dog vel være saa, at disse Tider for længst ere forsvundne. Jeg for mit Vedkommende vilde meget vel, som jeg allerede nævnede ved